

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาโครงโน้มของเตือในประเทศไทย 6 ชนิด คือ แมวดาว เสือดาว เสือลายเมฆ เสือกระต่าย เสือไฟ และเสือปลา พบร้าเตือทั้ง 6 ชนิด มีจำนวนโครงโน้ม 2n เท่ากับ 38 แท่ง ประกอบด้วยโครงโน้มร่างกาย 36 แท่ง และโครงโน้มเพศ 2 แท่ง มีจำนวนโครงโน้มพื้นฐานเท่ากับ 72 ในเสือดาว เสือกระต่าย และเสือไฟ จำนวนโครงโน้มโน้มพื้นฐานเท่ากับ 74 ในแมวดาว เสือลายเมฆ และเสือปลา เสือทั้ง 6 ชนิด มีโครงโน้มร่างกายทุกชนิด คือ ชนิดเมทาเซนตริก ชั้บเมทาเซนตริก อะ โกรเซนตริก และเกโอลเซนตริก ประกอบด้วยโครงโน้มทุกขนาด (ใหญ่ กลาง และเล็ก) ซึ่งเสือแต่ละชนิดมีสูตรการไอโอไทป์ดังนี้

สูตรการไอโอไทป์ของแมวดาว

$$2n = 38 = L_4^m + L_4^{sm} + L_6^a + M_2^{sm} + M_2^a + S_8^m + S_8^{sm} + S_2^t + \text{sex chromosomes}$$

สูตรการไอโอไทป์ของเสือปลา

$$2n = 38 = L_4^m + L_6^{sm} + L_8^a + M_4^{sm} + S_8^m + S_4^m + S_2^t + \text{sex chromosomes}$$

สูตรการไอโอไทป์ของเสือกระต่าย

$$2n = 38 = L_4^m + L_6^{sm} + L_8^a + S_6^m + S_8^{sm} + S_4^t + \text{sex chromosomes}$$

สูตรการไอโอไทป์ของเสือไฟ

$$2n = 38 = L_4^m + L_4^{sm} + L_6^a + M_2^{sm} + M_2^a + S_6^m + S_8^{sm} + S_4^t + \text{sex chromosomes}$$

สูตรการไอโอไทป์ของเสือลายเมฆ

$$2n = 38 = L_4^m + L_4^{sm} + L_6^a + M_2^{sm} + M_2^a + S_8^m + S_8^{sm} + S_2^t + \text{sex chromosomes}$$

สูตรการไอโอไทป์ของเสือดาว

$$2n = 38 = L_2^m + L_4^{sm} + L_4^a + M_2^m + M_4^{sm} + M_2^a + S_6^m + S_8^{sm} + S_4^t + \text{sex chromosomes}$$

โครงโน้มเอ็กซ์ของแมวดาว เสือลายเมฆ เสือกระต่าย เสือไฟ และเสือปลา เป็นโครงโน้มชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดกลาง ส่วนเสือดาว โครงโน้มเพศเอ็กซ์เป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็ก โครงโน้มรายของแมวดาว เสือดาว เสือลายเมฆ และเสือกระต่าย เป็นโครงโน้มชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็กที่สุด

เมื่อทำการจัดการิโไทป์ของเสือทั้ง 6 ชนิด พบร่วมวงศาว เสือป่า และเสือลายเมฆ มี โครงโน้มร่างกายแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม โดยกลุ่ม A เป็นโครงโน้มชนิดซับเมทาเซนตริกขนาดใหญ่หรือขนาดกลาง 6 แท่ง กลุ่ม B เป็นชนิดของโครงเซนตริกขนาดใหญ่ หรือขนาดกลาง 8 แท่ง กลุ่ม C เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ 4 แท่ง กลุ่ม D เป็นชนิดซับเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 8 แท่ง กลุ่ม E เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 8 แท่ง E1 จัดเป็น satellite chromosome กลุ่ม F เป็นชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 2 แท่ง โครงโน้มร่างกายของเสือกระต่าย เสือไฟ เสือดาว แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม โดยกลุ่ม A เป็นโครงโน้มชนิดซับเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 6 แท่ง กลุ่ม B เป็นชนิดของโครงเซนตริกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 8 แท่ง กลุ่ม C เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 4 แท่ง กลุ่ม D เป็นชนิดซับเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 8 แท่ง กลุ่ม E เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 6 แท่ง E1 จัดเป็น satellite chromosome กลุ่ม F เป็นชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 4 แท่ง

แบบสีที่พบปรากฏอยู่บนแท่งโครงโน้มใน 1 ชุดโครงโน้มแพล้อยค์ ประกอบด้วย โครงโน้มร่างกาย และโครงโน้มเพศ (โครงโน้มเอ็กซ์และવાય) ผลจากการศึกษาการข้อมูลแบบสี จินน์โครงโน้มจะระบุเมทาเฟสในแมวดาว เสือป่า เสือกระต่าย เสือไฟ เสือลายเมฆ และเสือดาว พบร่วมกันจำนวนแบบสีเท่ากับ 183, 184, 167, 204, 178 และ 163 แบบต่อชุดโครงโน้มแพล้อยค์ ตามลำดับ และมีแบบสีจินน์โครงโน้มจะระบุไปรเฟสตอนปลายเท่ากับ 236, 211, 183, 245, 222 และ 191 แบบต่อชุดโครงโน้มแพล้อยค์

จากการเปรียบเทียบการิโไทป์ของเสือทั้ง 6 ชนิดในประเทศไทยกับแมวบ้าน เมื่อจาก แมวบ้านเป็นตัวแทนของสัตว์วงศ์เสือที่นำมาใช้ในการศึกษาทางค้านวิทยาศาสตร์มากที่สุด โดยแบ่งกลุ่มลักษณะโครงโน้มที่ได้จากการข้อมูลแบบสีแบบง่ายเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มโครงโน้มที่มีลักษณะของแบบสีที่เหมือนกัน กลุ่มโครงโน้มที่มีแบบสีคล้ายกัน และกลุ่มโครงโน้มที่มีแบบสีต่างกัน และพบว่าโครงโน้มของเสือดาวมีลักษณะใกล้เคียงกันแมวบ้านมากที่สุด ซึ่งจะพบโครงโน้มในกลุ่มโครงโน้มที่มีลักษณะของแบบสีที่เหมือนกัน และกลุ่มโครงโน้มที่มีแบบสีคล้ายกันเท่านั้น โครงโน้มที่มีแบบสีเหมือนกัน คือ โครงโน้ม A1, B3, B4, C1, C2, D1, D3, E1, E2, E3, F1, F2, โครงโน้มเอ็กซ์ และโครงโน้มવાય โครงโน้มที่มีแบบสีความคล้ายคลึงกัน คือ โครงโน้ม A2, A3, B1, B2, D2 และ D4 และโครงโน้มของเสือไฟมีลักษณะแตกต่างจากโครงโน้มของแมวบ้านมากที่สุด โดยโครงโน้มที่มีแบบสีเหมือนกัน คือ โครงโน้ม A1, A2, A3, C2, D1, D4, E1, E2, E3, F1, F2 และโครงโน้มเอ็กซ์ โครงโน้มที่มีแบบสีความคล้ายคลึงกัน คือ โครงโน้ม C1, D2 และ D4 ส่วนโครงโน้มที่มีแบบสีต่างกัน คือ โครงโน้ม B1, B2, B3, B4

และโครโนไซนวยาในแนวบ้าน ส่วนในเสือไฟ กือ โครโนไซน B1, B2, B3, B4 ส่วนโครโนไซนวยาในเสือไฟนั้นไม่ได้ทำการศึกษาในเพศผู้ จึงไม่สามารถเปรียบเทียบโครโนไซนวยาได้

5.2 จำนวนดิพลดอยด์โครโนไซนและโครโนไซนพื้นฐาน

จากการศึกษาโครโนไซนของเสือในประเทศไทย 6 ชนิด กือ แมวคาว เสือดาว เสือลายเมฆ เสือกระต่าย เสือไฟ และเสือป่า พบร่วมเสือทั้ง 6 ชนิด มีจำนวนโครโนไซน $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง ประกอบด้วยโครโนไซนร่างกาย 36 แท่ง และโครโนไซนเพศ 2 แท่ง มีจำนวนโครโนไซนพื้นฐาน เท่ากับ 72 ในเสือดาว เสือกระต่าย และเสือไฟ จำนวนโครโนไซนพื้นฐานเท่ากับ 74 ในแนวคาว เสือลายเมฆ และเสือป่า สองคู่ล้องกัน Wurster and Benirschke (1968) ที่รายงานว่าสัตว์ในวงศ์ Felidae สกุล *Felis* และสกุล *Panthera* มีจำนวนโครโนไซน $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง จำนวนโครโนไซนพื้นฐานเท่ากับ 72-74 ประกอบด้วยโครโนไซนร่างกาย 36 แท่ง และโครโนไซนเพศ 2 แท่ง สองคู่ล้องกัน Makino and Tateishi (1952) รายงานการศึกษาโครโนไซนของแนวคาว พบร่วมมีจำนวนโครโนไซน $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง แต่ไม่ได้รายงานจำนวนโครโนไซนพื้นฐาน รายงานของ Hsu et al. (1963) ศึกษาจำนวนโครโนไซนของเสือดาว พบร่วมมีจำนวนโครโนไซน $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง รายงานของ Hsu and Benirschke (1971) ศึกษาโครโนไซนของเสือป่า พบร่วมมีจำนวนโครโนไซน $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง รายงานของ Wurster-Hill and Gray (1973) พบร่วมแมวคาว เสือป่า เสือไฟ และเสือกระต่ายมีโครโนไซนจำนวน $2n$ เท่ากับ 38 แท่งเท่ากัน แต่ไม่ได้รายงานจำนวนโครโนไซนพื้นฐานของเสือทั้ง 4 ชนิด และสองคู่ล้องกันรายงานของ O'Brien et al. (2006) ซึ่งทำการศึกษาโครโนไซนของเสือลายเมฆ 2 ชนิดย่อย กือ Bornean clouded leopard (*Neofelis nebulosa diardi*) และ mainland clouded leopard (*Neofelis nebulosa*) พบร่วมมีจำนวนโครโนไซนเท่ากับ 38 แท่ง เท่ากัน ซึ่งไม่ได้รายงานจำนวนโครโนไซนพื้นฐานไว้ช่นกัน

5.3 รูปร่าง ชนิด และขนาดของโครโนไซนร่างกาย และโครโนไซนเพศ

จากการศึกษารูปร่างและขนาดของโครโนไซนเสือทั้ง 6 ชนิดในประเทศไทย พบร่วมเสือทั้ง 6 ชนิด มีโครโนไซนร่างกายทุกชนิด กือ ชนิดเมทาเซนตริก ชั้บเมทาเซนตริก อะโกรเซนตริก และเกโลเซนตริก ประกอบด้วยโครโนไซนทุกขนาด (ใหญ่ กลาง และเล็ก) จากผลการศึกษาในแนวคาว และเสือป่าซึ่งเป็นเสือในสกุล *Prionailurus* พบร่วมมีชนิดของโครโนไซนร่างกายเหมือนกัน ประกอบด้วยโครโนไซนชนิดชั้บเมทาเซนตริก ขนาดใหญ่และขนาดกลางจำนวน 3 คู่ ชนิด อะโกรเซนตริกขนาดใหญ่และขนาดกลางจำนวน 4 คู่ ชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ 2 คู่ ชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 4 คู่ เมทาเซนตริกขนาดเล็ก 4 คู่ ชนิดเกโลเซนตริกขนาดเล็ก 1 คู่

แต่ก่อต่างจากการศึกษาของ Makino and Tateishi (1952) ซึ่งรายงานชนิดของโครโนไซมร่างกายของแมวคาว คือ ชนิดชับเทโลเซนตริกขนาดใหญ่ 4 ถุง ชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่หรือกลาง 3 ถุง ชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดกลาง 2 ถุง เป็นชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดเล็ก หรือชับเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 4 ถุง ชนิดชับเทโลเซนตริกและมีตั้งของโครโนไซม (satellite) 1 ถุง ชนิดเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 3 ถุง ชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 1 ถุง และแตกต่างจากการศึกษาของ Wurster-Hill and Gray (1973) รายงานว่าโครโนไซมร่างกายของแมวคาว และเสือป่า ประกอบด้วยโครโนไซมชนิดเมทาเซนตริก หรือชับเมทาเซนตริกจำนวน 17 ถุง และอีก 1 ถุง เป็นโครโนไซมชนิดยะโครเซนตริก และยังต่างจาก การศึกษาของ Hsu and Benirschke (1971) ที่ศึกษาโครโนไซมของเสือป่า พบร่วมกับโครโนไซมร่างกายประกอบด้วยโครโนไซมชนิดเมทาเซนตริก และชับเมทาเซนตริกจำนวน 34 แห่ง และโครโนไซมชนิดยะโครเซนตริกจำนวน 2 แห่ง แต่ไม่ได้รายงานขนาดของโครโนไซมไว้

การศึกษาโครโนไซมของเสือกระต่ายซึ่งเป็นเสือในสกุล *Felis* พบร่วมกับโครโนไซมร่างกาย ประกอบด้วยโครโนไซมชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดใหญ่จำนวน 3 ถุง ชนิดยะโครเซนตริกขนาดใหญ่ 4 ถุง ชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ 2 ถุง ชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 4 ถุง เมทาเซนตริกขนาดเล็ก 3 ถุง ชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 2 ถุง แตกต่างจากการรายงานของ Wurster-Hill and Gray (1973) พบร่วมกับโครโนไซมร่างกายของเสือกระต่าย ประกอบด้วยโครโนไซมชนิดเมทาเซนตริก หรือชับเมทาเซนตริกจำนวน 16 ถุง และอีก 2 ถุง เป็นโครโนไซมชนิดยะโครเซนตริก และไม่ได้รายงานขนาดของโครโนไซมไว้

การศึกษาโครโนไซมของเสือไฟซึ่งเป็นเสือในสกุล *Catopuma* พบร่วมกับโครโนไซมร่างกาย ประกอบด้วยโครโนไซมชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดใหญ่และขนาดกลางจำนวน 3 ถุง ชนิดยะโครเซนตริกขนาดใหญ่และขนาดกลางจำนวน 4 ถุง ชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่จำนวน 2 ถุง ชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 4 ถุง เมทาเซนตริกขนาดเล็ก 3 ถุง ชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 2 ถุง ต่างจากการรายงานของ Wurster-Hill and Gray (1973) ที่รายงานว่าโครโนไซมร่างกายของเสือไฟ ประกอบด้วยโครโนไซมชนิดเมทาเซนตริก หรือชับเมทาเซนตริกจำนวน 16 ถุง และอีก 2 ถุง เป็นโครโนไซมชนิดยะโครเซนตริก และไม่ได้รายงานขนาดของโครโนไซมไว้

การศึกษาโครโนไซมของเสือลายเมฆซึ่งเป็นเสือในสกุล *Neofelis* พบร่วมกับโครโนไซมร่างกาย ประกอบด้วยโครโนไซมชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดใหญ่และขนาดกลางจำนวน 3 ถุง ชนิดยะโครเซนตริกขนาดใหญ่และขนาดกลางจำนวน 4 ถุง ชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่จำนวน 2 ถุง ชนิดชับเมทาเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 4 ถุง เมทาเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 4 ถุง ชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 1 ถุง แตกต่างจากการศึกษาของ O'Brien et al. (2006) ที่รายงานว่า โครโนไซมร่างกายของ

เสือลายเมฆ ประกอบด้วย โครโน่ โชนนิค เมทาเซนตริก หรือชั้บเมทาเซนตริกจำนวน 16 คู่ และอีก 2 คู่ เป็น โครโน่ โชนนิค อะ โครเซนตริก

การศึกษา โครโน่ โชนของเสือดาวซึ่งเป็นเสือในสกุล *Panthera* พบว่า โครโน่ โชนร่างกาย ประกอบด้วย โครโน่ โชนนิค ชั้บเมทาเซนตริก ขนาดใหญ่ และขนาดกลางจำนวน 3 คู่ ชนิด อะ โครเซนตริก ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 4 คู่ ชนิด เมทาเซนตริก ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 2 คู่ ชนิด ชั้บเมทาเซนตริก ขนาดเล็ก 4 คู่ เมทาเซนตริก ขนาดเล็ก 3 คู่ ชนิด เทโลเซนตริก ขนาดเล็ก 2 คู่ แตกต่างจากการศึกษาของ Hsu et al. (1963) รายงานว่า เสือดาวมี โครโน่ โชน ประกอบด้วย โครโน่ โชนนิค ชั้บ เทโลเซนตริก ขนาดใหญ่ จำนวน 4 คู่ โครโน่ โชนนิค ชั้บ เมทาเซนตริก ขนาดกลาง จำนวน 3 คู่ โครโน่ โชน ชนิด ชั้บ เมทาเซนตริก หรือชั้บ เทโลเซนตริก ขนาดเล็ก จำนวน 4 คู่ โครโน่ โชนนิค ชั้บ เทโลเซนตริก ขนาดเล็ก จำนวน 1 คู่ ซึ่งเป็น satellite chromosome โครโน่ โชนนิค เมทาเซนตริก ขนาดเล็ก จำนวน 2 คู่ และ โครโน่ โชนนิค เทโลเซนตริก ขนาดเล็ก จำนวน 2 คู่

โครโน่ โชน เพศของเสือทั้ง 6 ชนิด ที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ พบว่า มีความแปรผันน้อยมากทั้ง โครโน่ โชน อีกซ์ และ โครโน่ โชน วาย จากการศึกษาพบว่า ลักษณะของ โครโน่ โชน อีกซ์ และ โครโน่ โชน วาย ในเสือทั้ง 6 ชนิด มีความคล้ายกันทั้งรูปร่าง และขนาด โดย โครโน่ โชน อีกซ์ ของ แมวดาว เสือลายเมฆ เสือกระต่าย เสือไฟ และเสือป่า เป็น โครโน่ โชนนิค ชั้บ เมทาเซนตริก กลาง สอดคล้องกับรายงานของ Makino and Tateishi (1952), Hsu and Rearen (1965), Hsu and Benirschke (1967), Hsu and Benirschke (1971), Wurster-Hill and Gray (1973), O'Brien et al. (2006) ได้รายงานรูปร่างของ โครโน่ โชน อีกซ์ ของ แมวดาว เสือกระต่าย เสือป่า เสือไฟ และเสือ ลายเมฆ โดยพบว่า โครโน่ โชน อีกซ์ เป็น โครโน่ โชนนิค ชั้บ เมทาเซนตริก ขนาดกลาง ส่วนเสือดาว โครโน่ โชน เพศ อีกซ์ เป็น ชนิด ชั้บ เมทาเซนตริก ขนาดเล็ก แตกต่างจากรายงานของ Hsu et al. (1963) ที่รายงานว่า โครโน่ โชน เพศ อีกซ์ ของ เสือดาว เป็น โครโน่ โชนนิค เมทาเซนตริก ขนาดใหญ่ การศึกษาครั้งนี้ พบว่า โครโน่ โชน วาย ของ แมวดาว เสือดาว เสือลายเมฆ และเสือกระต่าย เป็น โครโน่ โชนนิค ชั้บ เมทาเซนตริก ขนาดเล็กที่สุด สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ Makino and Tateishi (1952), Hsu and Rearen (1965), Hsu and Benirschke (1967), Hsu and Benirschke (1971), Hsu et al. (1963), Wurster-Hill and Gray (1973), O'Brien et al. (2006) ที่รายงานว่า โครโน่ โชน วาย ของ แมวดาว เสือดาว เสือลายเมฆ และเสือกระต่าย เป็น โครโน่ โชนนิค ชั้บ เมทาเซนตริก ขนาดเล็ก แตกต่างจากการรายงานของ Hsu and Rearen (1965) ที่รายงานไว้ว่า โครโน่ โชน วาย ของ สัตว์ กลุ่มนี้ เป็น โครโน่ โชนนิค อะ โครเซนตริก ขนาดเล็ก ในรายงานของ Hsu et al. (1963) ทำการศึกษาในเสือดาว พบว่า โครโน่ โชน เพศ วาย ของ เสือดาว เป็น โครโน่ โชนนิค ชั้บ เทโลเซนตริก

ขนาดเล็ก ส่วนในเสือไฟ และเสือป่าไม่ได้ทำการศึกษาในเพศผู้ ในการกำหนดชนิด และขนาดของโครโนโซมในการศึกษาแต่ละรายงานอาจใช้รูปแบบในการกำหนดชนิด และขนาดแตกต่างกันไป ทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกันไป

**ตารางที่ 12 ผลการศึกษาโครโนโซมของแมวคาว เสือป่า และเสือกระต่าย ในประเทศไทย
เปรียบเทียบกับการศึกษารายงานก่อนหน้านี้**

ชนิดของสัตว์	2n	NF	ชนิดของโครโนโซมร่างกาย				โครโนโซม เพศ	แหล่งอ้างอิง	
			m + sm	st	a	t			
1. แมวคาว <i>(P. bengalensis)</i>	38	74	26	-	8	2	sm	sm	การศึกษาครั้งนี้
	38	74	34	-	2	-	sm	sm	Wurster and Benirschke (1968)
	38	74	26	8	-	2	sm	sm	Makino and Tateishi (1952)
	38	-	34	-	2	-	sm	sm	Wurster-Hill and Gray (1973)
2. เสือป่า <i>(P. viverrinus)</i>	38	74	26	-	8	2	sm	-	การศึกษาครั้งนี้
	38	74	34	-	2	-	sm	sm	Wurster and Benirschke (1968)
	38	74	34	-	2	-	sm	sm	Hsu and Benirschke (1971)
	38	-	34	-	2	-	sm	sm	Wurster-Hill and Gray (1973)
3. เสือกระต่าย <i>(F. chaus)</i>	38	72	24	-	8	4	sm	sm	การศึกษาครั้งนี้
	38	-	32	-	4	-	sm	sm	Wurster-Hill and Gray (1973)

หมายเหตุ

m = metacentric chromosome; sm = submetacentric chromosome;

a = acrocentric chromosome; t = telocentric chromosome;

st = subtelocentric chromosome

**ตารางที่ 13 ผลการศึกษาโครงโน้มของเสือไฟ เสือลายเมฆ และเสือดาวในประเทศไทย
เปรียบเทียบกับการศึกษาในรายงานก่อนหน้านี้**

ชนิดของสัตว์	2n	NF	ชนิดของโครงโน้มร่างกาย				โครงโน้มร่างกาย		แหล่งอ้างอิง
			m + sm	st	a	t	X	Y	
4. เสือไฟ (<i>C. temminckii</i>)	38	72	24	-	8	4	sm	-	การศึกษารั้งนี้ Wurster-Hill and Gray (1973)
	38	-	32	-	4	-	sm	sm	
5. เสือลายเมฆ (<i>N. nebulosa</i>)	38	74	26	-	8	2	sm	sm	การศึกษารั้งนี้ O'Brien et al. (2006)
	38	-	32	-	4	-	sm	sm	
6. เสือดาว (<i>P. pardus</i>)	38	72	24	-	8	4	sm	sm	การศึกษารั้งนี้ Hsu et al. (1963)
	38	-	22	10	-	4	sm	st	

หมายเหตุ

m = metacentric chromosome; sm = submetacentric chromosome;

a = acrocentric chromosome; t = telocentric chromosome;

st = subtelocentric chromosome

5.4 คาริโอไทป์ของเสือทั้ง 6 ชนิด ในประเทศไทย

การจัดการวิโภไทป์ของเสือทั้ง 6 ชนิด ขึ้นหลักการตามการจัดในแนวบ้านดังรายงานของ Wurster-Hill and Centerwall (1982) เมื่อทำการจัดคาริโอไทป์ของเสือทั้ง 6 ชนิด พบร่วมกัน 6 ชนิด มี 2 แบบ แบบแรกพบในแนวดาวเสือป่า และเสือลายเมฆ มีโครงโน้มร่างกายแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม โดยกลุ่ม A เป็นโครงโน้มชนิดซับเมทาเซนตริกขนาดใหญ่หรือขนาดกลาง 6 แท่ง กลุ่ม B เป็นชนิดของเรนทริกขนาดใหญ่ หรือขนาดกลาง 8 แท่ง กลุ่ม C เป็นชนิดเมทาเซนทริกขนาดใหญ่ 4 แท่ง กลุ่ม D เป็นชนิดซับเมทาเซนทริกขนาดเล็ก 8 แท่ง กลุ่ม E เป็นชนิดเมทาเซนทริกขนาดเล็ก 8 แท่ง E1 จัดเป็น satellite chromosome กลุ่ม F เป็นชนิดเทโลเซนทริกขนาดเล็ก 2 แท่ง และโครงโน้มเพศจักรไว้คู่สุดท้าย โดยโครงโน้มเอ็กซ์เป็นชนิด ซับเมทาเซนทริกขนาดกลาง และโครงโน้มวางเป็นชนิดซับเมทาเซนทริกขนาดเล็กที่สุด สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ O'Brien et al. (2006), Wurster and Benirschke (1968), Wurster-Hill and Gray

(1973), Hsu and Benirschke (1971) แต่เมื่อความแตกต่างจากการศึกษาของ Makino and Tateishi (1952) ซึ่งแบ่งโครโนไซม์ออกเป็น 8 กลุ่ม โดยรวมโครโนไซม์เพศไว้ในกลุ่มต่าง ๆ คือกลุ่ม A เป็นชนิดชั้บเทโลเซนตริกขนาดใหญ่ 4 คู่ กลุ่ม B เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่หรือกลาง 3 คู่ กลุ่ม C เป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดกลาง 2 คู่ ซึ่งโครโนไซม์เพศเอ็กซ์ก็จัดไว้ในกลุ่มนี้ เช่นกัน กลุ่ม D เป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็กหรือชั้บเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 4 คู่ กลุ่ม E เป็นชนิดชั้บเทโลเซนตริกและมีตั้งของโครโนไซม์ (satellite) 1 คู่ กลุ่ม F เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 3 คู่ กลุ่ม G เป็นชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก มีมากที่สุด 1 คู่ กลุ่ม H เป็นโครโนไซม์ Y เป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็ก

แบบที่สองพบในเดือกระต่าย เสือไฟ เสือดาว มีโครโนไซม์ร่างกายแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม โดยกลุ่ม A เป็นโครโนไซม์ชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 6 แท่ง กลุ่ม B เป็นชนิดจะโครเซนตริกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 8 แท่ง กลุ่ม C เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง 4 แท่ง กลุ่ม D เป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 8 แท่ง กลุ่ม E เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดเล็ก 6 แท่ง E1 จัดเป็น satellite chromosome กลุ่ม F เป็นชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็ก 4 แท่ง โครโนไซม์เอ็กซ์เป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็ก และโครโนไซม์วายเป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดเล็กที่สุด ผลคล้ายกับการศึกษาของ Wurster-Hill and Gray (1973); O'Brien et al. (2006) แตกต่างจากรายงานของ Hsu et al. (1963) ที่ทำการจัดการวิโถปั่งเสือดาว พบว่ากลุ่ม A เป็นโครโนไซม์ชนิดชั้บเทโลเซนตริกขนาดใหญ่จำนวน 4 คู่ กลุ่ม B เป็นโครโนไซม์ชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่ หรือขนาดกลางจำนวน 2 คู่ และจัดโครโนไซม์เพศเอ็กซ์อยู่ในกลุ่มนี้ ด้วย กลุ่ม C เป็นโครโนไซม์ชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดกลางจำนวน 3 คู่ กลุ่ม D เป็นโครโนไซม์ชนิดชั้บเมทาเซนตริก หรือชั้บเทโลเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 4 คู่ กลุ่ม E เป็นโครโนไซม์ชนิดชั้บเทโลเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 1 คู่ ซึ่งเป็น satellite chromosome กลุ่ม F เป็นโครโนไซม์ชนิดเมทาเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 2 คู่ กลุ่ม G เป็นโครโนไซม์ชนิดเทโลเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 2 คู่ และกลุ่ม H เป็นโครโนไซม์เพศวายซึ่งเป็นโครโนไซม์ชนิดชั้บเทโลเซนตริกขนาดเล็ก และแตกต่างจากการจัดกลุ่มโครโนไซม์ของ Hsu and Rearen (1965) โดยแบ่งโครโนไซม์ร่างกายออกเป็น 6 กลุ่ม คือ กลุ่ม A เป็นโครโนไซม์ชนิดชั้บเมทาเซนตริกขนาดใหญ่จำนวน 3 คู่ กลุ่ม B เป็นชนิดชั้บเทโลเซนตริกขนาดใหญ่จำนวน 4 คู่ กลุ่ม C เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดใหญ่จำนวน 2 คู่ กลุ่ม D เป็นชนิดชั้บเมทาเซนตริก และชั้บเทโลเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 4 คู่ กลุ่ม E เป็นชนิดเมทาเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 3 คู่ กลุ่ม F เป็นชนิดเทโลเซนตริก หรือจะโครเซนตริกขนาดเล็กจำนวน 2 คู่ และโครโนไซม์เพศจัดไว้คู่สุดท้าย

ความแตกต่างกันของโครโนไซมทั้ง 2 รูปแบบ เกิดจากจำนวนโครโนไซมในกลุ่ม E และกลุ่ม F ไม่เท่ากัน แบบแรกจะมีโครโนไซมในกลุ่ม E จำนวน 4 ถึง โครโนไซมในกลุ่ม F จำนวน 1 ถึง ส่วนแบบที่สองจะมีโครโนไซมในกลุ่ม E จำนวน 3 ถึง โครโนไซมในกลุ่ม F จำนวน 2 ถึง ซึ่งจำนวนโครโนไซมที่แตกต่างกันนี้ O'Brien et al. (2006) รายงานว่าวิวัฒนาการของโครโนไซมในสัตว์กลุ่มนี้เดือนนี้ คาดว่าโครโนไซมในกลุ่ม F ซึ่งเป็นโครโนไซมชนิดจะโครเซนตริก สัตว์กลุ่มนี้ในอดีตจะมีโครโนไซมในกลุ่ม F จำนวน 3 ถึง แต่ต่อมาจำนวนโครโนไซมในกลุ่มนี้ได้ลดจำนวนลงเหลือ 1 ถึง และ 2 ถึง และพบว่าโครโนไซม F1 จะถูกอนุรักษไว้ในคราริโอไทป์ของสัตว์ในกลุ่มเสื่อเสมอ ส่วนโครโนไซม F2 และ F3 สามารถรวมกันเป็นโครโนไซมชนิดเมทาเซนทริกได้ ส่วนวิวัฒนาการของโครโนไซม E4 พบว่าเกิดจาก pericentric inversion ของโครโนไซม F3 เป็นผลให้คราริโอไทป์ทั้ง 2 แบบ มีจำนวนโครโนไซมในแต่ละกลุ่มต่างกัน

5.5 โครโนไซมเครื่องหมายของสัตว์วงศ์เสือในประเทศไทย

โครโนไซมเครื่องหมาย คือ โครโนไซมที่มีลักษณะเฉพาะที่สามารถตรวจสอบได้ในสั่งมีชีวิชนิดนี้ ๆ โครโนไซมเครื่องหมายในเดือทั้ง 6 ชนิดในประเทศไทย พบว่าสามารถตรวจพบ satellite chromosome อยู่บนแนบข้างสันของโครโนไซม E1 ซึ่งเป็นชนิดเมทาเซนทริกขนาดเล็กเพียงอยู่เดียว แซทเทลไลท์โครโนไซมเป็นโครโนไซมที่มีรอยคอกดที่สอง และมีบริเวณของ nucleolar organizer regions (NORs) อยู่บนแนบของโครโนไซม สถาคคล้องกับรายงานของ Makino and Tateishi (1952), Hsu and Rearen (1965), Hsu and Benirschke (1967), Hsu and Benirschke (1971), Wurster-Hill and Gray (1973), O'Brien et al. (2006) ที่ได้รายงานไว้เช่นกัน นอกจานี้ยังพบว่าในสัตว์วงศ์เสือทุกชนิดจะมีบริเวณของ NORs อยู่บนแนบข้างสันของโครโนไซมชนิด เมทาเซนทริก ซึ่งเป็นโครโนไซมในกลุ่ม E1 เมื่อตรวจคุณลักษณะทางไฟฟ้าของเดือทั้ง 6 ชนิด จะสังเกตเห็นโครโนไซมเครื่องหมาย คือ โครโนไซม A1 ซึ่งเป็นโครโนไซมชนิดซับเมทาเซนทริกขนาดใหญ่ที่สุด นอกจานี้ในแมวคาว เสือกระด่าย เสือลายเมฆ และเสือดาว ยังพบว่าโครโนไซม รายเป็นโครโนไซมชนิดซับเมทาเซนทริกขนาดเล็กที่สุด ซึ่งสถาคคล้องกับรายงานของ Hsu and Rearen (1965), Hsu and Benirschke (1967), Hsu and Benirschke (1971), Wurster-Hill and Gray (1973), O'Brien et al. (2006)

5.6 จำนวนแบบสืบโนโชนจากการย้อมแบบสีแบบบี และแบบสีแบบบีที่ให้รายละเอียดสูง ต่อชุดโครโนโชนแอพโลยด์

จากการย้อมแบบสีแบบบี ทำให้เห็นแห่งโครโนโชนมีลักษณะของแบบสีค่า และแบบสี สร้าง หนึ่งแบบหรือมากกว่า ขึ้นอยู่กับวิธีการย้อมแบบสีที่ใช้ ประโยชน์ของการย้อมแบบสี คือ สามารถใช้ในการจับคู่โครโนโชนได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากอั่งขึ้น และยังสามารถตรวจสอบความผิดปกติของโครโนโชนได้ ในการเปรียบเทียบการโอไหปีของสัตว์ต่าง ๆ จะต้องใช้วิธีการย้อมแบบสีแบบเดียวกัน จึงจะได้จำนวนแบบสีที่ใกล้เคียงกัน และสามารถใช้ในการเปรียบเทียบความเหมือน และความแตกต่าง Mitelman (1995) รายงานว่าจำนวนแบบบนแห่งโครโนโชน ถูกกำหนดโดย จำนวนแบบที่ปรากฏจากการย้อมแบบสีในชุดโครโนโชนแอพโลยด์ ประกอบด้วยโครโนโชน ร่างกาย และโครโนโชนเพศ ในการศึกษาครั้งนี้ได้นับแบบสีที่ปรากฏบนแห่งโครโนโชนที่มีความซับเจนเท่านั้น ผลจากการศึกษาการย้อมแบบสีจีบันโครโนโชนระยะ metaphase ในแมวคาว เสือป่า เสือกระต่าย เสือไฟ เสือลายเมฆ และเสือดาว เท่ากับ 183, 184, 167, 204, 178 และ 163 แบบต่อชุด โครโนโชนแอพโลยด์ ตามลำดับ และมีแบบสีจีบันโครโนโชนระยะ prophase-ton palsey เท่ากับ 236, 211, 183, 245, 222 และ 191 แบบต่อชุดโครโนโชนแอพโลยด์ ตามลำดับ ในการศึกษาครั้งนี้ยังมี ความระเอียดของแบบสีค่อนข้างค่า เมื่อเทียบกับการศึกษาของ Ronne (1995) ที่ศึกษาไว้ในแมวบ้าน พบว่าจากการย้อมแบบสีแบบบี ได้แบบสีทั้งหมด 260 แบบต่อชุดโครโนโชนแอพโลยด์

จากรายงานของ Yang et al. (2000) ทำการศึกษาแบบสีที่ปรากฏบนแห่งโครโนโชนจากการย้อมแบบสีแบบบี พบร่วมกับแบบสืบโนโครโนโชนระยะ metaphase ในแมวบ้านเท่ากับ 317 แบบต่อชุดโครโนโชนแอพโลยด์ และจากผลการศึกษาพันธุศาสตร์เซลล์ของเสือทั้ง 6 ชนิดในประเทศไทย โดยใช้เทคนิคการย้อมแบบสีแบบบีที่ให้รายละเอียดสูง พบร่วมกับการศึกษาของ Ronne (1995) ที่ศึกษาไว้ในแมวบ้าน พบร่วมกับการย้อมแบบสีแบบบี ได้แบบสีทั้งหมด 260 แบบต่อชุดโครโนโชนแอพโลยด์

5.7 การเปรียบเทียบการโอไหปีของเสือทั้ง 6 ชนิดในประเทศไทย กับการโอไหปีของแมวบ้าน

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการเปรียบเทียบการโอไหปีของเสือทั้ง 6 ชนิด ในประเทศไทย กับการโอไหปีของแมวบ้าน โดยใช้การโอไหปีจากการย้อมแบบสีแบบบี เมื่อนำการโอไหปี ของแมวคาวที่ได้จากการย้อมแบบสีแบบบีเปรียบเทียบกับการโอไหปีของแมวบ้านที่อ้างอิงจาก Nie et al. (2002) พบร่วมกับโครโนโชนที่มีแบบสีเหมือนกัน คือ โครโนโชน A1, A2, A3, B3, B4, C1, C2, D3, D4, E1, E3, F1 ของแมวคาวเหมือนกับ F2 ของแมวบ้าน และโครโนโชนอีกซึ้ง โครโนโชนที่มี แบบสีความคล้ายคลึงกัน คือ โครโนโชน B1, B2, D2 และ E2 ส่วนโครโนโชนที่มีแบบสีต่างกัน คือ

โครงโน้ต D1, F1 และโครงโน้ตหมายในแนวบ้าน ส่วนในแนวราบ คือ โครงโน้ต D1, E4 และโครงโน้ตหมาย ในเส้นคาดความพบรอยโน้ตที่มีແນບສีເໜີອນກັນ คือ โครงโน้ต A1, B3, B4, C1, C2, D1, D3, E1, E2, E3, F1, F2, โครงโน้ตເຊື້ອ และโครงโน้ตหมาย โครงโน้ตที่ມີແນບສີຄວາມຄ້າຍຄຶງກັນ คือ โครงโน้ต A2, A3, B1, B2, D2 และ D4 ในเส้นລາຍເມນພບโครงโน้ตທີ່ມີແນບສີເໜີອນກັນ คือ โครงโน้ต A1, B3, B4, C1, C2, D1, D4, E1, E3, F1 และ โครงโน้ตເຊື້ອ โครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຄວາມຄ້າຍຄຶງກັນ คือ โครงโน้ต A2, A3, D2, D3, E2 และ โครงโน้ตหมาย ส่วนโครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຕ່າງກັນ คือ โครงโน้ต B1, B2 และ F2 ในแนวบ้าน ส่วนในเส้นລາຍເມນ คือ โครงโน้ต B1, B2 และ E4

ในเส้นกระຕ່າຍພບโครงโน้ตທີ່ມີແນບສີເໜີອນກັນ คือ โครงโน้ต B1, B2, D1, D4, E3, F2 และ โครงโน้ตເຊື້ອ โครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຄວາມຄ້າຍຄຶງກັນ คือ โครงโน้ต A1, A2, A3, B3, B4, C1, C2, D2, E1, E2, F1 และ โครงโน้ตหมาย ส่วนโครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຕ່າງກັນ คือ โครงโน้ต D3 ในแนวบ้าน ส่วนໃນเส้นกระຕ່າຍ คือ โครงโน้ต D3 ในเส้นໄຟພບ โครงโน้ตທີ່ມີແນບສີເໜີອນກັນ คือ โครงโน้ต A1, A2, A3, C2, D1, D4, E1, E2, E3, F1, F2 และ โครงโน้ตເຊື້ອ โครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຄວາມຄ້າຍຄຶງກັນ คือ โครงโน้ต C1, D2 และ D4 ส่วนโครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຕ່າງກັນ คือ โครงโน้ต B1, B2, B3, B4 และ โครงโน้ตหมายໃນแนวบ้าน ส่วนໃນเส່ອໄຟ คือ โครงโน้ต B1, B2, B3, B4 ສໍາຮັບโครงโน้ตหมายໃນเส່ອໄຟນີ້ໄຟດ້ກໍາກຳກົດໄພແຜສູ້ຈຶ່ງໄມ້ສາມາດເປີບເປີບເຫັນโครงโน้ตหมายໄດ້ ໃນເສື່ອປຸລາພບ โครงโน้ตທີ່ມີແນບສີເໜີອນກັນ คือ โครงโน้ต A1, A2, A3, B1, B2, B4 และ โครงโน้ตເຊື້ອ โครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຄວາມຄ້າຍຄຶງກັນ คือ โครงโน้ต B3, C1, C2, D1, D2, D3, D4, E1, E2, E3 และ F1 ຂອງแนวบ้านເໜີອນກັນ F2 ຂອງເສື່ອປຸລາ ສ່ວນโครงโน้ตທີ່ມີແນບສີຕ່າງກັນ คือ F1 และ โครงโน้ตหมายໃນแนวบ้าน ส່ວນໃນເສື່ອປຸລາ คือ โครงโน้ต E4 ສໍາຮັບโครงโน้ตหมายໃນເສື່ອປຸລານີ້ໄຟດ້ກໍາກົດໄພແຜສູ້ຈຶ່ງໄມ້ສາມາດເປີບເປີບເຫັນโครงโน้ตหมายໄດ້

จากการศึกษาครັ້ງນີ້ເປັນรายงานແຮກທີ່ທໍາການເປີບເປີບເຫັນຄວາມໄວ້ໄທປີຂອງເສື່ອທັງ 6 ຊົນດີໃນປະເທດໄທບັນແນວບ້ານ ພລຈາກຮັດກິນວ່າ ລັກນັບຂອງແນບສີທີ່ປະເກຸນແທ່ງโครงโน้ตຂອງເສື່ອຄວາມມີຄວາມໄກດ້ເຄີຍກັນແນບສີທີ່ປະເກຸນແທ່ງโครงโน้ตຂອງແນວບ້ານນາກທີ່ສຸດ ຈຶ່ງຈະພົບໂຄຣໂນໂຈນໃນກຸ່ມ ໂຄຣໂນໂຈນທີ່ມີລັກນັບຂອງແນບສີທີ່ເໜີອນກັນ ແລະ ກຸ່ມ ໂຄຣໂນໂຈນທີ່ມີແນບສີຄ້າຍກັນເທົ່ານັ້ນ ພບວ່າ ໂຄຣໂນໂຈນຂອງເສື່ອໄຟມີລັກນັບແຕກຕ່າງຈາກໂຄຣໂນໂຈນຂອງແນວບ້ານນາກທີ່ສຸດ ໂດຍພວ່ານີ້ໂຄຣໂນໂຈນທີ່ມີແນບສີຕ່າງກັນເຖິງ 5 ແທ່ງ คือ โครงโน้ต B1, B2, B3, B4 ແລະ โครงโน้ตหมายໃນແນວບ້ານ ສ່ວນໃນເສ່ອໄຟ คือ โครงโน้ต B1, B2, B3, B4 ສ່ວນໂຄຣໂນໂຈນຢູ່ໃນເສື່ອໄຟນີ້ໄຟດ້ກໍາກົດໄພແຜສູ້ຈຶ່ງລັກນັບຂອງແນບແບນທີ່ປະເກຸນໂຄຣໂນໂຈນສັດວົກລຸ່ມນີ້

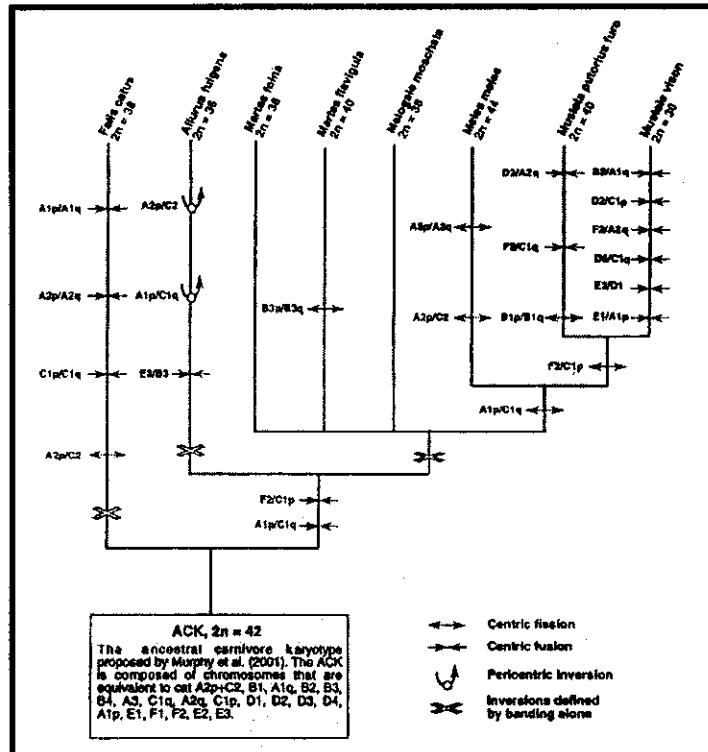
แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันน้อยมาก สอดคล้องกับรายงานของ Nash and O'Brien (1982) ที่รายงานว่าโครโนไซม์ที่ข้อมແบนສีแบบจีของกลุ่มสัตว์กินเนื้อ โดยเฉพาะสัตว์กุ่มเสื่อมการอนุรักษ์ชิ้นส่วนของโครโนไซม์มากที่สุด ส่วนโครโนไซม์ที่มีการอนุรักษ์มากที่สุด คือ โครโนไซม์เอ็กซ์ของเสือทุกชนิด สอดคล้องกับรายงานของ Nash and O'Brien (1982), Yang et al. (2000), Wurster-Hill and Centerwall (1982), Wurster-Hill and Gray (1973) ที่รายงานว่าโครโนไซม์เพศเอ็กซ์ของสัตว์กุ่มสัตว์กินเนื้อมีการอนุรักษ์มาก รวมถึงมีความเหมือนกับโครโนไซม์เพศเอ็กซ์ในสัตว์เลี้ยงอุกคัวยนมกลุ่มนี้ ๆ เมื่อจากสัตว์เหล่านี้มีวัฒนาการมาจากการบรรพนุรุษร่วมกัน

5.8 วิัฒนาการของโครโนไซม์ในสัตว์กุ่มเสื่อม

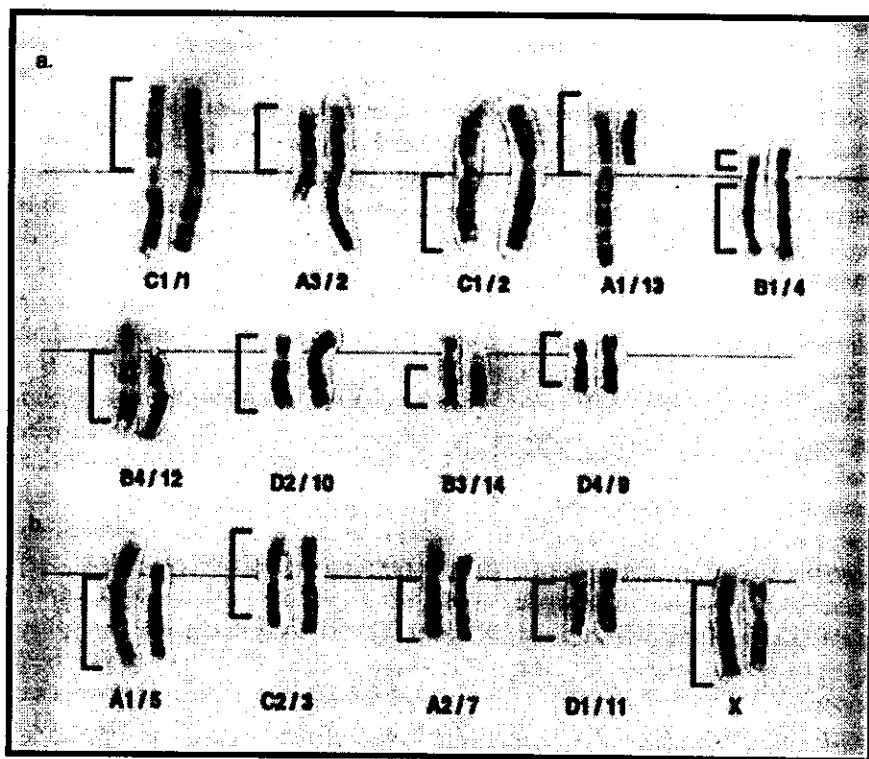
สัตว์กุ่มเสื่อมเป็นสัตว์ที่อยู่ในอันดับสัตว์กินเนื้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 อันดับย่อย คือ อันดับย่อย Caniformia ตัวอย่างสัตว์ในกลุ่มนี้ คือ กลุ่มสุนัข อีเห็น หมี และอันดับย่อย Feliformia ซึ่งสัตว์ในกลุ่มนี้ได้แก่ เสือทุกชนิด ไอยืน่า อีเห็น และพังพอน จากรายงานของ Nie et al. (2002); Perelman et al. (2005) รายงานจำนวนโครโนไซม์เริ่มต้นของสัตว์กินเนื้อ (ancestral carnivore karyotype, ACK) ซึ่งคาดว่ามีจำนวนโครโนไซม์ $2n$ เท่ากับ 42 แท่ง และวิัฒนาการของโครโนไซม์ของอันดับย่อย Feliformia ส่วนใหญ่แล้วเกิดจากการเชื่อมกันของโครโนไซม์บริเวณโตรเมียร์ (centric fusion) รายงานของ Perelman et al. (2005) รายงานวิัฒนาการโครโนไซม์ของแมว จากโครโนไซม์ของ AFC เกิดการรวมกันของโครโนไซม์คู่ที่ 8+10 คู่ที่ 3+15 แนวข้างขวาของคู่ที่ 1+9 และเกิดการต่อสลับกลับในส่วนของโครโนไซม์คู่ที่ 2 ทำให้จำนวนโครโนไซม์ลดลงเหลือ 38 แท่ง จากโครโนไซม์ของ AFC การศึกษาของ O'Brien et al. (2006) ได้รายงานจำนวนโครโนไซม์เริ่มต้นของสัตว์กินเนื้อ พบร่วมจำนวนโครโนไซม์ $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง ซึ่งแตกต่างจากการรายงานของ Nie et al. (2002), Perelman et al. (2005) และรายงานวิัฒนาการของโครโนไซม์ในสัตว์กุ่มเสื่อมนี้ อาจเกิดได้ 2 แบบ คือ แบบแรกเกิดในกลุ่มหมี (Ursidae) และกลุ่มสุนัข (Canidae) โดยมีการเพิ่มของจำนวนโครโนไซม์ตั้งแต่ 38- 78 แท่ง ซึ่งคาดว่าเกิดจากการหักบริเวณโตรเมียร์ (centric fissions) ของโครโนไซม์ ACK ทำให้จำนวนโครโนไซม์เพิ่มขึ้น แบบที่สองเป็นแบบที่เกิดขึ้นในกลุ่มสัตว์กินเนื้อส่วนใหญ่ จากจำนวนโครโนไซม์ของ ACK จะมีทั้งการเพิ่มจำนวนโครโนไซม์ที่เกิดจากการหัก (fission) การลดจำนวนโครโนไซม์ที่เกิดจากการเรื่องกัน (nucleation) นอกจากนี้ยังเกิดจากการหักแล้วต่อกลับของโครโนไซม์ (inversion)

การเปลี่ยนแปลงจำนวนโครโนไซม์ เป็นกระบวนการทางวิัฒนาการ ที่เกิดจากการสะสมความแตกต่างทางพันธุกรรมที่เป็นผลมาจากการกล้าย สำหรับการกล้ายของโครโนไซม์เป็นการเปลี่ยนแปลงของโครโนไซม์จากการแตกหักของแท่งโครโนไซม์อาจจะเกิดคำแห่งเดียว หรือ

หลาบดำเนินร่อง ซึ่นส่วนที่แตกหักไปอาจเกิดการเชื่อมกัน อาจจะอยู่เป็นอิสระต่อ กัน บางชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็กอาจจะสูญหายไป ซึ่งการกลาบของโครโนไซด์นั้นมักเกิดขึ้นขณะมีการแบ่งเซลล์ หากเกิดในเซลล์สีบันธุ์ก็อาจจะถ่ายทอดไปยังรุ่นต่อ ๆ ไปได้ แต่สิ่งมีชีวิตก็มีความสามารถกัดขาดความผิดปกตินี้ได้ หากเซลล์สีบันธุ์ไม่สามารถเข้าสู่กันได้ ก็จะไม่มีการส่งผ่านไปยังสิ่งมีชีวิตรุ่นต่อ ๆ ไปได้ จากการศึกษาการอ่อน化การอ่อน化ในไก่ 6 ชนิด พบว่ามีการอนุรักษ์การอ่อน化สูง นอกจากจะมีจำนวนโครโนไซด์ 2n เท่ากันแล้ว รูปร่าง ชนิด และขนาดของโครโนไซด์ยังใกล้เคียงกันด้วย จากการศึกษาแบบตีปะรากฐานแท่ง โครโนไซด์พบว่ามีความคล้ายคลึงกันมาก สถาคัตองกับรายงานของ วิวัฒน์ ชวนะนิกุล (2540), Perelman et al. (2005), Nash and O'Brien (1982), Pathak and Wurster-Hill (1977), Yang et al. (2000), Wurster-Hill and Centerwall (1982) รายงานว่าในกลุ่มสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ที่เป็นสัตว์กินเนื้อ พบว่าสัตว์กงคุ่มเสื่อมของการอนุรักษ์การอ่อน化มากที่สุด ทั้งจำนวน และรูปร่างของโครโนไซด์ โครโนไซด์ที่มีการอนุรักษ์มากที่สุด คือ โครโนไซด์เพดเยิร์ช ซึ่งจะมีลักษณะเหมือนกันในสัตว์กงคุ่มเสื่อมทุกชนิด Lewis (2005) รายงานว่า โครโนไซด์ของแมวบ้านมีความใกล้ชิดกับโครโนไซด์ของมนุษย์ร้อยละ 35 ส่วนที่มีการอนุรักษ์ไว้แสดงไว้ในภาพที่ 86

ภาพที่ 85 ໂຄະແກນการเปลี่ยนแปลงจำนวนโครโนไซด์ที่เกิดขึ้นระหว่างการวิวัฒนาการของสัตว์บ้านคืนบ้าน Feliformia (ที่มา Nie et al., 2002)

ภาพที่ 86 แสดงการเปรียบเทียบเทบลูกสือที่เหนือนกันของโครโนโซนเมวบ้าน กับโครโนโซนของนุญย์ (ที่มา Lewis, 2005)

สัตว์กลุ่มเสือเป็นกลุ่มที่มีลักษณะภายนอกแตกต่างกันมาก แต่มีจำนวนโครโนโซน $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง เช่นเดียวกับในเมวบ้าน โดยรายละเอียดของชนิดโครโนโซนต่างกันเล็กน้อย และที่โครโนโซน E1 มีลักษณะพิเศษ คือ มี satellite ซึ่งไม่พบบ่อยนักในสัตว์เสียง และบังพบริสุทธิ์ในสัตว์กลุ่มนี้ทุกชนิดด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสัตว์กลุ่มนี้มีการอนุรักษ์การเรอไปไว้สูงมากเมื่อเทียบกับสัตว์กินเนื้อกลุ่มต่าง ๆ (วิวัฒน์ ชวนะนิกุล, 2541) สัตว์กลุ่มเสือเป็นสัตว์ที่มีวิวัฒนาการมานาน มีการพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพและพฤติกรรมที่ทำให้เป็นสัตว์กินเนื้อที่มีประสิทธิภาพสูงในธรรมชาติ ปัจจุบันปัญหาป่าไม้ถูกทำลายส่งผลให้จำนวนของสัตว์ป่าหายไป ๗๐% ชนิดคลองรวมถึงสัตว์กลุ่มนี้ ด้วย ปกติแล้วสัตว์กลุ่มนี้จะไม่มีการผสมข้ามสายพันธุ์กัน เป็นเพราะลักษณะภายนอกที่แตกต่างกัน แต่จากการศึกษาการเรอไปพบว่าจำนวนโครโนโซนและชนิดของโครโนโซนของเสือหายไป ๗๐% ชนิดมีความคล้ายคลึงกัน จึงทำให้ปัจจุบันมีการผสมข้ามสายพันธุ์ของเสือต่าง ๆ เช่น การผสมข้ามระหว่างสิงโตและเสือโครร์ จะทำให้ลูกผสมที่ได้มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยลูกผสมที่ได้เรียกว่าไทกอน (Tigon) เกิดจากพ่อเสือกับแม่สิงโต ส่วนไลเกอร์ (Liger) เกิดจากพ่อสิงโตกับแม่เสือ และพบว่ามีจำนวนโครโนโซน $2n$ เท่ากับ 38 แท่ง (เคลินา สถาปนวัฒน์ และอัลัน รามโนวิทซ์, 2538)

5.9 ข้อเสนอแนะ และงานวิจัยที่ควรดำเนินการต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาโครงโน้มของเสือ 6 ชนิด ในประเทศไทย ศึกษาโครงโน้มจากการข้อมูลแบบธรรมชาติ แบบสีแบบบิ๊ และแบบสีแบบอิฐที่ให้รายละเอียดสูง การศึกษาครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของแบบแผนโครงโน้มของเสือทั้ง 6 ชนิด พบว่าเสือทั้ง 6 ชนิดมีความใกล้เคียงกันของแบบแผนโครงโน้ม แต่ยังไหร่ตาม ในอนาคตควรทำการศึกษาเสือทั้ง 9 ชนิดที่มีอยู่ในประเทศไทย เพื่อจะได้เป็นข้อมูลเพิ่มฐานทางด้านพันธุกรรมของสัตว์กลุ่มนี้ต่อไป โดยเสือที่ไม่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ เมวลาหินอ่อน และเมวป่าหัวแบบ ซึ่งสัตว์ทั้ง 2 ชนิดนี้จัดว่าเป็นสัตว์ที่มีแนวโน้มที่จะสูญพันธุ์ และมีจำนวนน้อยมากในสวนสัตว์ เสืออิกชนิดหนึ่งคือ เสือโคร่ง การศึกษาครั้งนี้ พบว่าเสือทั้ง 6 ชนิดมีบริเวณของ nucleolar organizer regions (NORs) อยู่บนแน่นข้างสันของโครงโน้มชนิดเมทาเซนตริก ซึ่งเป็นโครงโน้มในกลุ่ม E1 เพื่อขับผลการศึกษาจึงควรมีการข้อมูลแบบ NOR-banding หรือการข้อมูลโครงโน้มแบบซึ่งเป็นการศึกษาการกระจายตัวของเยเทอโรโคมาตินบนแน่นของโครงโน้มร่วมด้วย และจาก การศึกษาโครงโน้มจากการข้อมูลแบบสีเพื่อทำการตรวจสอบแบบที่เกิดขึ้นบนแท่งโครงโน้ม ควรศึกษาด้วยการข้อมูลแบบสีอาร์แบบแผนที่เกิดขึ้นจะตรงข้ามกับแบบสี และสามารถตรวจหาจุดที่มีการหักแล้วต่อสลับของชิ้นส่วนโครงโน้มได้ นอกจากนี้การศึกษาพันธุศาสตร์เซลล์ในระดับโมเลกุล โดยวิธี fluorescent in situ hybridization (FISH) เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถเพิ่มเติมความรู้ในด้านสายวิวัฒนาการของสัตว์กลุ่มนี้ได้

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่ามีรายงานการศึกษาข้อมูลเพิ่มฐานทางด้านพันธุศาสตร์เซลล์ของสัตว์วงศ์เสือในประเทศไทยน้อยมาก ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์อย่างมากโดยเฉพาะในด้านการปรับปรุงพันธุ์ และการอนุรักษ์ ซึ่งการเก็บข้อมูลพันธุ์ประวัตินี้ สามารถนำมาตรวจสอบความผิดปกติต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะเป็นตัววัดความสมบูรณ์พันธุ์ของสัตว์ด้วยนั้น ๆ ข้อมูลทางการไอโอไทป์ จัดเป็นข้อมูลเพิ่มฐานที่สำคัญต่อตัวสัตว์ และผู้วางแผนการผสมพันธุ์ ซึ่งในเสือทั้ง 6 ชนิด จัดเป็นสัตว์ป่าที่อยู่ในสถานภาพใกล้จะสูญพันธุ์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาข้อมูลทางด้านพันธุกรรม ตลอดจนข้อมูลทางด้านชีววิทยาอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอนุรักษ์ และขยายพันธุ์ต่อไป